

פתח אותו האיש ואמר, (תהלים כט) לדוד מזמור לה הארץ ומלאה וגוי, לדוד מזמור במקום אחר, ובמקום אחר מזמור לדוד. מה בין זה לזה? אלא לדוד מזמור - השירה שאמר דוד על הכנסת ישראל. מזמור לדוד - השירה ישראלי. מזמור לדוד אמר על עצמו.

לה הארץ ומלאה. לה - זה הקדוש בריך הוא. הארץ ומלאה זו הכנסת ישראל וכל האוכלוסין שלה שמחה בקרים עמה, ונקראים מלאה ודאי הוא, כמו שנאמר (ישעה י) מלא כל הארץ כבודו. תבל וישבי בה - וזה ארץ של מטה שגקראות תבל, ואחותה בדין ושל עולמו של מעלה. וזה שפט תוב (תהלים ט) והוא ישבת בצד. בין לאחד, בין לעם אחד, בין לכל העולים - מהדין הזה הוא גדוון. בא ראה, פרעה י接地气 מהדין הזה עד שאבדו הוא וכל עמו. בין שדין זה החעור עליו, אותו ממנה שהחטפה עליהם בשלטון, הונז וה עבר, ואז נטה שלםטה נאבדו, שפטות ויסר את אפן מרכבותיו. מה זה אפן מרכבותיו? מי הוא מרכבותיו של פרעה. מי הוא אותו אפן שליהם? אותו ממנה ששולט עליהם, ועל זה מתו כלם בים. למה בים? אלא הם העלו נחיתור עלייהם וنمחו (ונמסרו) בידיהם, ולכן חותם טבעו בים סוף. אמר רבי יוסף, ודאי בך הוא! ועל זה כתוב טבעו בים סוף, סוף כל הרגות.

רבי חייא אמר, וננהגו בכבdet, מה זה בכבdet? אלא מפני לנו לנו, שברוך שאדם הו למקנים, מולייכים אותו. בתוב בפרעה ויכבד לב פרעה, ובאותו דבר הנהייג אותו הקדוש ברוך הוא בכבדות ממש. אמר לו הקדוש ברוך הוא: רשות, אתה מכבד את

פתח הוא גבריא ואמר (תהלים כד) לדוד מזמור ליה הארץ ומלאה וגוי. לדוד מזמור באחר חד, ובאחר אחרא מזמור לדוד, מה בין hei להאי. אלא לדוד מזמור, שירתא דקאמיר דוד, על הכנסת ישראל. מזמור לדוד, שירתא דקאמיר דוד, על גריםיה.

ליה הארץ ומלאה. ליה: דא קדשא בריך הוא. הארץ ומלאה: דא הכנסת ישראל, וכל אוכלוסין דיליה, דמתהקרן בהדרה, ואקרוין מלאה ודאי הוא. כמה דעת אמר (ישעה ז) מלא כל הארץ כבודו תבל וישב בה: דא הוא ארעה דלטפה, דאקרי תבל, ואחדית בדין (אלפא) דלעילא, דהא הוא דכתיב, (תהלים ט) והוא ישפט תבל בצד, בין לחדר, בין לעמאות, מהאי דין הוא אתקון. חדר, בין לכל עולם, מהאי דין ינוק, עד פא חזי, פרעה מהאי דין ינוק, עד דאתאידו הוא וכל עמיה. בין דין דין אתער עלייה, ההוא ממנה דאתמנא עלייהו בשלטנותא, אתערו, כדי בלילהו דלטפה, אתאידו, דכתיב ויסר את אפן מרכבותיו. מי אפן מרכבותיו. מרכבותיו דפרעה. ומאן אייה ההוא אופן דלהון, ההוא ממנה דשליט עלייהו. ועל דא מיתו בלהו בימא. אמאי בימא, אלא ימא עלאה אתער עלייהו, ואתמנה (נ"א ואטסרו) בידחא. ובגין לכך טבעו בים סוף כתיב. אמר רבי יוסף ודאי הכל הוא, ועל דא כתיב, טבעו בים סוף. סופה. דדרגן.

רבי חייא אמר, וננהגו בכבdet. בכבדות מה. אלא מפני אוליפנא, דבזה הוא דברותא דאתדר ביה בר נש, מדברין ליה. בפרעה כתיב (שמות ט) ויכבד לב פרעה. בההוא מלאה, דבר ליה קדשא בריך הוא, בכבדות